KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2843/98

af 22. december 1998

om form, indhold og andre enkeltheder i forbindelse med ansøgninger og anmeldelser indgivet i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 1017/68, (EØF) nr. 4056/86 og (EØF) nr. 3975/87 om anvendelse af konkurrencereglerne i transportsektoren

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1017/68 af 19. juli 1968 om anvendelse af konkurrenceregler for transport med jernbane, ad landevej og sejlbare vandvejer [1], senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, særlig artikel 29,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 4056/86 af 22. december 1986 om fastsættelse af de nærmere retningslinjer for anvendelse af traktatens artikel 85 og 86 på søtransport [2], senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, særlig artikel 26,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3975/87 af 14. december 1987 om fastsættelse af fremgangsmåden ved anvendelse af konkurrencereglerne på virksomheder i luftfartssektoren [3], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2410/92 [4], særlig artikel 19,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål på Transportområdet, Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål på Søtransportområdet og Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål på Lufttransportområdet, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Erfaringerne med anvendelsen af Kommissionens forordning (EØF) nr. 1629/69 af 8. august 1969 vedrørende form, indhold og andre enkeltheder i forbindelse med klager i henhold til artikel 10, ansøgninger i henhold til artikel 12 og anmeldelser i henhold til artikel 14, stk. 4, i Rådets forordning (EØF) nr. 1017/68 af 19. juli 1968 [5], senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, samt af del I i Kommissionens forordning (EØF) nr. 4260/88 af 16. december 1988 om meddelelser, klager, ansøgninger og høringer i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 4056/86 om fastsættelse af de nævnte retningslinjer for anvendelsen af traktatens artikel 85 og 86 på søtransport [6], senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, samt af del I i Kommissionens forordning (EØF) nr. 4261/88 af 16. december 1988 om klager, ansøgninger og høringer i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 3975/87 om fastsættelse af fremgangsmåden ved anvendelse af konkurrencereglerne på virksomheder i luftfartssektoren [7], senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, har vist, at det er nødvendigt at forbedre nogle af deres proceduremæssige aspekter;

(2) det er af hensyn til klarheden hensigtsmæssigt at vedtage en forordning om proceduren i forbindelse med indgivelse af ansøgning og anmeldelse i transportsektoren; følgelig bør forordning (EØF) nr. 1629/69, (EØF) nr. 4260/88 og (EØF) nr. 4261/88 udskiftes;

(3) indgivelse af ansøgning efter artikel 12 i forordning (EØF) nr. 1017/68 og anmeldelse efter samme forordnings artikel 14, stk. 1, samt ansøgning efter artikel 12 i forordning (EØF) nr. 4056/86 og artikel 3, stk. 2, og artikel 5 i forordning (EØF) nr. 3975/87 kan have betydelige retsvirkninger for hver af de virksomheder, der er part i en aftale, vedtagelse eller praksis; hver part bør derfor have ret til at indgive ansøgning eller anmeldelse til Kommissionen; en part, der udøver denne ret, bør desuden underrette de andre parter herom, således at de kan varetage deres interesser;

(4) det påhviler ansøgere og anmeldende parter at give Kommissionen fuldstændige og korrekte oplysninger om alle forhold og omstændigheder af rele-

[1] EFT L 175 af 23. 7. 1968, s. 1.
[2] EFT L 378 af 31. 12. 1986, s. 4.
[3] EFT L 374 af 31. 12. 1987, s. 1.
[4] EFT L 240 af 24. 8. 1992, s. 18.
[5] EFT L 209 af 21. 8. 1969, s. 1.
[6] EFT L 376 af 31. 12. 1988, s. 1.
[7] EFT L 376 af 31. 12. 1988, s. 10.

vans for den beslutning, Kommissionen skal træffe angående den pågældende aftale, vedtagelse eller praksis;

(5) for at lette og fremskynde sagens behandling bør det foreskrives, at ansøgning om negativattest i forbindelse med artikel 85, stk. 1, samt ansøgning i forbindelse med artikel 5 i forordning (EØF) nr. 1017/68 og artikel 85, stk. 3, indgives på en særlig formular; det bør også være muligt at benytte denne formular til ansøgning om negativattest i forbindelse med artikel 86;

(6) for at lette sagens behandling bør der indføres en formular til brug for ansøgning efter artikel 12 i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikel 12 i forordning (EØF) nr. 4056/86 og artikel 3, stk. 2, og artikel 5 i forordning (EØF) nr. 3975/87; ansøgning indgivet efter artikel 14, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1017/68 bør derimod indgives på en særskilt formular;

(7) når omstændighederne taler herfor, bør Kommissionen stadig give parter, der har anmodet herom, lejlighed til før indgivelse af ansøgning eller anmeldelse at drøfte den påtænkte aftale, vedtagelse eller praksis uformelt og i fuld fortrolighed med Kommissionen; når der er indgivet ansøgning eller anmeldelse, bør den desuden opretholde tæt kontakt med parterne i det omfang, som det er nødvendigt for at drøfte ethvert praktisk eller juridisk problem, der måtte opstå under den første gennemgang af sagen, med det formål så vidt muligt at få afklaret sådanne problemer i fælles forståelse;

(8) i henhold til artikel 5, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 4056/86 er der pligt til at give Kommissionen meddelelse om voldgiftskendelser og forligsmæglleres anbefalinger ved bilæggelse af tvister angående de former for konferencepraksis, der er omhandlet i forordningens artikel 4 og artikel 5, stk. 2 og 3; proceduren for denne meddelelse til Kommissionen bør forenkles mest muligt; det bør derfor fastsættes, at sådanne meddelelser indgives skriftligt vedlagt teksten til de pågældende kendelser eller anbefalinger;

(9) bestemmelserne i nærværende forordning bør også kunne finde anvendelse i de tilfælde, hvor der indgives klage, ansøgning og anmeldelse efter artikel 53 og 54 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Ret til at indgive ansøgning og anmeldelse

1. Enhver virksomhed eller virksomhedssammenslutning, som er part i en aftale eller samordnet praksis, og enhver virksomhedssammenslutning kan indgive ansøgning og anmeldelse til Kommissionen i henhold til:

a) artikel 12 henholdsvis artikel 14, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1017/68

b) artikel 12 i forordning (EØF) nr. 4056/86

c) artikel 3, stk. 2, og artikel 5 i forordning (EØF) nr. 3975/87.

2. Indgives ansøgningen eller anmeldelsen af nogle, men ikke alle de i stk. 1 omhandlede parter, skal de underrette de andre parter herom.

3. Underskrives ansøgningen eller anmeldelsen af repræsentanter for personer, virksomheder eller virksomhedssammenslutninger, skal disse repræsentanter fremlægge skriftlig dokumentation for deres fuldmagt hertil.

4. Ved indgivelse af en fælles ansøgning eller anmeldelse bør der udpeges en fælles repræsentant med fuldmagt til at fremsende og modtage dokumenter på vegne af alle ansøgere eller anmeldende parter.

Artikel 2

Indgivelse af ansøgning og anmeldelse

1. Hertil benyttes følgende formularer:

Ansøgning efter artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3975/87 i forbindelse med traktatens artikel 85, stk. 1, og ansøgning efter artikel l2 i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikel 12 i forordning (EØF) nr. 4056/86 og artikel 5 i forordning (EØF) nr. 3975/87 indgives på formular TR, som er gengivet i bilag I til nærværende forordning.

TR-formularen kan også benyttes til ansøgning efter artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3975/87 i forbindelse med traktatens artikel 86.

Anmeldelse efter artikel 14, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1017/68 indgives på formular TR (B), som er gengivet i bilag II til nærværende forordning.

2. Fælles ansøgning og fælles anmeldelse indgives på en formular.

3. Af alle ansøgninger og anmeldelser sendes originaleksemplaret og 17 kopier heraf samt tre eksemplarer af alle bilag til Kommissionen på den i formularen angivne adresse.

4. Bilag skal være enten originaldokumenter eller kopier heraf; i sidstnævnte tilfælde skal ansøgeren eller den anmeldende part attestere, at de er ægte og fuldstændige kopier af originalerne.

5. Ansøgninger og anmeldelser indgives på et af Unionens officielle sprog. Dette sprog bliver sagsbehandlingssproget for den pågældende ansøger eller anmeldende part. Alle bilag indsendes på originalsproget. Er originalsproget ikke et af de officielle sprog, vedlægges en oversættelse til sagsbehandlingssproget.

6. Falder en ansøgning indgivet efter artikel 12 i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikel 12 i forordning (EØF) nr. 4056/86 eller artikel 3, stk. 2, og artikel 5 i forordning (EØF) nr. 3975/87 ikke ind under den eller de forordninger, efter hvilken den blev indgivet, underretter Kommissionen omgående ansøgeren om, at den agter at behandle ansøgningen efter bestemmelserne i den anden eller de andre forordninger, der måtte være gældende for den; ansøgningen anses at være indgivet på den dato, der følger af artikel 4. Kommissionen giver ansøgeren meddelelse om grundene og fastsætter en frist for ansøgerens fremsættelse af sine skriftlige bemærkninger hertil, før den foretager sin vurdering efter bestemmelserne i den pågældende anden eller de andre forordninger. Den af Kommissionen fastsatte frist skal være på mindst to uger med mulighed for forlængelse.

Artikel 3

Indholdet af ansøgninger og anmeldelser

1. Ansøgninger og anmeldelser skal indeholde de oplysninger, herunder dokumenter, der kræves i formularerne. Alle oplysninger skal være korrekte og fuldstændige.

2. Kommissionen kan dispensere fra pligten til at give bestemte af de oplysninger, herunder dokumenter, der kræves i formularerne, når den finder, at den pågældende oplysning ikke er nødvendig for sagens behandling.

3. Kommissionen sender omgående ansøgeren eller den anmeldende part en kvittering for modtagelse af ansøgningen eller anmeldelsen samt ethvert svar på brev fremsendt af Kommissionen efter artikel 4, stk. 2.

Artikel 4

Ansøgnings- og anmeldelsesdato

1. Medmindre andet gælder i henhold til stk. 2-5, får ansøgninger og anmeldelser virkning på den dato, hvor de er Kommissionen i hænde. Er ansøgninger eller anmeldelser sendt med anbefalet post, får de dog virkning på poststemplets dato.

2. Finder Kommissionen, at de oplysninger, herunder dokumenter, der er indeholdt i en ansøgning eller anmeldelse, er ufuldstændige i materiel henseende, giver den omgående ansøgeren eller den anmeldende part skriftlig underretning herom og fastsætter en passende frist for at levere fuldstændige oplysninger. I så fald får ansøgningen eller anmeldelsen virkning på den dato, hvor Kommissionen har modtaget de fuldstændige oplysninger.

3. Ansøgere og anmeldende parter skal omgående og uopfordret give Kommissionen meddelelse om enhver materiel ændring i forhold, hvorom der er oplyst i ansøgningen eller anmeldelsen, og som de har eller burde have haft kendskab til.

4. Urigtige eller vildledende oplysninger betragtes som ufuldstændige oplysninger.

5. Har Kommissionen ikke senest en måned efter datoen for modtagelsen af ansøgningen eller anmeldelsen underrettet ansøgeren eller den anmeldende part som omhandlet i stk. 2, anses ansøgningen eller anmeldelsen at have fået virkning på den dato, hvor den var Kommissionen i hænde.

Artikel 5

Meddelelse om voldgiftskendelser og anbefalinger fra forligsmænd

1. Voldgiftskendelser og forligsanbefalinger, som er blevet accepteret af parterne, skal meddeles Kommissionen, når de vedrører tvister om de former for konferencepraksis, der er omhandlet i artikel 4 og artikel 5, nr. 2 og 3, i forordning (EØF) nr. 4056/86.

2. Denne meddelelsespligt påhviler enhver part i den tvist, som blev bilagt ved voldgift eller forlig.

3. Meddelelser gives omgående med anbefalet brev med modtagelsesbevis eller afleveres personligt mod kvittering. De skal være affattet på et af Unionens officielle sprog.

4. Dokumenter, der vedlægges som bilag, indsendes i original eller kopi. Indsendes der kopier, skal der attesteres for deres overensstemmelse med originalen. Er originalsproget ikke et af de officielle unionssprog, skal der vedlægges en oversættelse til et af disse.

5. Underskrives meddelelser af repræsentanter for virksomheder, virksomhedssammenslutninger eller fysiske eller juridiske personer, skal der medsendes skriftlig dokumentation for deres fuldmagt.

Artikel 6

Ansøgninger og anmeldelser efter EØS-aftalens artikel 53 og 54

Indgives de i artikel 2, stk. 1, og artikel 5, stk. 1, omhandlede ansøgninger og anmeldelser i henhold til artikel 53 eller 54 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, kan de indsendes på et af Unionens eller EFTA-staternes officielle sprog.

Artikel 7

Ophævelse

Forordning (EØF) nr. 1629/69, (EØF) nr. 4260/88 og (EØF) nr. 4261/88 ophæves.

Artikel 8

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft den 1. februar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1998.

På Kommissionens vegne
Karel VAN MIERT
Medlem af Kommissionen

BILAG I

FORMULAR TR

INDLEDNING

TR-formularen med tilhørende bilag udgør en integrerende del af Kommissionens forordning (EØF) nr. 2843/98 af 22. december 1998 om form, indhold og andre enkeltheder i forbindelse med ansøgninger og anmeldelser indgivet i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 1017/68, (EØF) nr. 4056/86 og (EØF) nr. 3975/87 om anvendelse af konkurrencereglerne for transportsektoren (i det følgende benævnt »forordningen«). Den skal bruges af virksomheder og virksomhedssammenslutninger, der indgiver ansøgning efter artikel 12 i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikel 12 i forordning (EØF) nr. 4056/86 samt artikel 3, stk. 2, og artikel 5 i forordning (EØF) nr. 3975/87.

TR-formularen er ikke et skema, der skal udfyldes.

Som hjælp ved brugen af TR-skemaet redegøres der i det følgende for:

— i hvilke tilfælde der skal indgives ansøgning (punkt A)

— til hvilken myndighed (Kommissionen eller EFTA-Tilsynsmyndigheden) ansøgningen skal indgives (punkt B)

— til hvilke formål denne formular kan benyttes (punkt C)

— hvilke oplysninger der skal gives i ansøgningen (punkt D, E og F)

— hvem der kan indgive ansøgning (punkt G)

— hvordan ansøgningen indgives (punkt H)

— hvordan forretningshemmeligheder kan beskyttes (punkt I)

— hvordan visse tekniske udtryk i selve TR-formularen skal forstås (punkt J) og

— det videre forløb, efter at ansøgningen er indgivet (punkt K).

A. I hvilke tilfælde skal der indgives ansøgning?

I. *Formålet med EF-traktatens og EØS-aftalens konkurrenceregler*

1. Formålet med EU's konkurrenceregler

Formålet med EU's konkurrenceregler er at forhindre, at konkurrencen på fællesmarkedet fordrejes af konkurrencebegrænsende forretningsmetoder eller misbrug af dominerende stilling. De gælder for enhver virksomhed, der direkte eller indirekte opererer på fællesmarkedet, uanset hvor den er etableret.

EF-traktatens artikel 85, stk. 1, (bestemmelserne i artikel 85 og 86 er gengivet i tillæg I til denne formular) forbyder konkurrencebegrænsende aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, der kan påvirke handelen mellem medlemsstater, og artikel 85, stk. 2, fastslår, at sådanne aftaler og vedtagelser er ugyldige (selv om EF-Domstolen har statueret, at hvis det er muligt at udskille de konkurrencebegrænsende bestemmelser i dem, er det kun disse bestemmelser, der er ugyldige). I artikel 85, stk. 3, åbnes der mulighed for at fritage aftaler, der anses at have positive virkninger, fra dette forbud, hvis de deri opregnede betingelser er opfyldt. Artikel 86 forbyder misbrug af dominerende stilling, der kan påvirke handelen mellem medlemsstater.

Procedurereglerne for anvendelse af artikel 85 og artikel 86 — dvs. bestemmelserne om negativattest og fritagelse efter artikel 85, stk. 3 — blev oprindeligt fastlagt i forordning nr. 17. Ved Rådets forordning nr. 141 ([1]) blev det imidlertid fastsat, at forordning nr. 17 ikke finder anvendelse i transportsektoren. Procedurerne for anvendelse af EF's konkurrenceregler i transportsektoren blev derefter fastlagt i forordning (EØF) nr. 1017/68 for transport med jernbane, ad landevej og ad indre vandveje, i forordning (EØF) nr. 4056/86 for søtransport og i forordning (EØF) nr. 3975/87 for lufttransport (tillæg II indeholder referencerne til disse forordninger og andre retsakter, der omtales på formularen eller har betydning for ansøgninger indgivet på den).

([1]) Rådets forordning nr. 141 af 26. november 1962 om ikke-anvendelse af Rådets forordning nr. 17 på transportsektoren (EFT 124 af 28. 11. 1962, s. 2753/62), senest ændret ved forordning nr. 1002/67/EØF (EFT 306 af 16. 12. 1967, s. 1).

Ligesom forordning nr. 17 henviser forordning (EØF) nr. 4056/86 og (EØF) nr. 3975/87 også til EF-traktatens artikel 85 og 86. Derimod indeholder forordning (EØF) nr. 1017/68 grundlæggende konkurrenceregler for landtransport. Artikel 2, 5, 7 og 8 i denne forordning indeholder bestemmelser, der med mindre afvigelser svarer til bestemmelserne i artikel 85, stk. 1, 2 og 3, og artikel 86 i traktaten. Disse bestemmelser i forordning (EØF) nr. 1017/68 skal fortolkes på samme måde som bestemmelserne i traktatens artikel 85 og 86 [1].

2. Formålet med EØS' konkurrenceregler

Konkurrencereglerne i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS-aftalen), som er indgået mellem EU, medlemsstaterne og EFTA-staterne [2], hviler på samme principper som EF's konkurrenceregler og tjener samme formål, nemlig at forhindre, at konkurrencen inden for EØS fordrejes af karteller og misbrug af dominerende stilling. De gælder for enhver virksomhed, der direkte eller indirekte opererer inden for EØS, uanset hvor den er etableret.

EØS-aftalens artikel 53, stk. 1 (EØS-aftalens artikel 53, 54 og 56 er gengivet i tillæg I) forbyder konkurrencebegrænsende aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, der kan påvirke handelen mellem Fællesskabet og en eller flere EFTA-stater (eller mellem EFTA-stater), og artikel 53, stk. 2, fastsætter, at sådanne aftaler eller vedtagelser er ugyldige. Artikel 53, stk. 3, åbner imidlertid mulighed for at fritage aftaler, der anses at have positive virkninger, på de deri fastsatte betingelser. Artikel 54 forbyder misbrug af dominerende stilling, der kan påvirke handelen mellem Fællesskabet og en eller flere EFTA-stater (eller mellem EFTA-stater). Procedurerne for anvendelse af EØS' konkurrenceregler i transportsektoren er fastlagt i forordning (EØF) nr. 1017/68 for transport med jernbane, ad landevej og indre vandveje, i forordning (EØF) nr. 4056/86 for søtransport og i forordning (EØF) nr. 3975/87 for lufttransport, og er i relation til EØS suppleret med protokol 21, 22 og 23 til EØS-aftalen.

II. *Rækkevidden af EF-traktatens og EØS-aftalens konkurrenceregler*

Om artikel 2, 5 og 8 i forordning (EØF) nr. 1017/68, EF-traktatens artikel 85 og 86 samt EØS-aftalens artikel 53 og 54 finder anvendelse, afhænger af omstændighederne i det enkelte tilfælde. Det forudsætter, at aftalen eller adfærden opfylder alle betingelserne i de pågældende bestemmelser. Dette spørgsmål må derfor afklares, før der indgives ansøgning.

1. Negativattest

I transportsektoren er det kun inden for luftfart, at der er mulighed for negativattest. Formålet er at give virksomhederne mulighed for at få fastslået, om Kommissionen finder, at deres aftale eller adfærd er ulovlig eller ej efter EF-traktatens artikel 85, stk. 1, eller artikel 86 eller EØS-aftalens artikel 53, stk. 1, eller artikel 54. Bestemmelserne herom findes i artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3975/87. Negativattest udstedes i form af en beslutning, hvori Kommissionen fastslår, at der ikke efter de forhold, den har kendskab til, findes grundlag for at skride ind over for den pågældende aftale eller adfærd med hjemmel i EF-traktatens artikel 85, stk. 1, eller artikel 86 eller EØS-aftalens artikel 53, stk. 1, eller artikel 54.

Det tjener dog intet formål at indgive en ansøgning, når det er helt klart, at den pågældende aftale eller adfærd ikke falder ind under de ovennævnte bestemmelser. Kommissionen har heller ikke pligt til at udstede negativattest. I artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3975/87 hedder det, at »Kommissionen kan bekræfte . . .«. Kommissionen udsteder kun negativattest, når det drejer sig om at afklare et væsentligt fortolkningsproblem. I alle andre tilfælde fremsender den blot en administrativ skrivelse, et såkaldt »comfort letter«.

Kommissionen har udsendt adskillige meddelelser om fortolkningen af EF-traktatens artikel 85, stk. 1. Heri defineres bestemte kategorier af aftaler, der ifølge deres karakter eller på grund af deres ringe betydning ikke falder ind under forbuddet [3].

2. Fritagelse

Reglerne for fritagelse efter artikel 5 i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikel 85, stk. 3, i EF-traktaten og artikel 53, stk. 3, i EØS-aftalen giver virksomhederne mulighed for at indgå aftaler, som faktisk indebærer økonomiske fordele, men som — hvis de ikke blev fritaget — ville være forbudt efter artikel 2 i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikel 85, stk. 1, i EF-traktaten eller artikel 53, stk. 1, i EØS-aftalen. Reglerne herfor findes i artikel 12 og 13 i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikel 12 og 13 i forordning (EØF) nr. 4056/86 og artikel 5 og 6 i forordning (EØF) nr. 3975/87. Fritagelsen

[1] Se Førsteinstansrettens dom i sag T-224/94, Deutsche Bahn mod Kommissionen, Sml. 1997, s. II-1689, præmis nr. 77. Retten fastslog, at forordningens artikel 8 ikke har et formål, der er væsentligt forskelligt fra formålet med traktatens artikel 86.
[2] Tillæg III indeholder en liste over medlemsstaterne og EFTA-staterne.
[3] Se tillæg II.

indrømmes i form af en beslutning truffet af Kommissionen, hvori den erklærer artikel 2 i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikel 85, stk. 1, i EF-traktaten eller artikel 53, stk. 1, i EØS-aftalen uanvendelig på de aftaler, der beskrives i beslutningen. Kommissionen skal i forbindelse hermed angive, for hvilket tidsrum fritagelsen gælder, den kan knytte betingelser og forpligtelser til fritagelsen, og den kan ændre eller tilbagekalde en beslutning eller nedlægge forbud mod bestemte af parternes handlinger under visse omstændigheder, bl.a. hvis beslutningen blev truffet på grundlag af ukorrekte oplysninger, eller hvis der sker væsentlige ændringer i de omstændigheder, der lå til grund for den.

I forordning (EØF) nr. 1017/68, (EØF) nr. 4056/87 og (EØF) nr. 3975/87 er der indført en indsigelsesprocedure, der åbner mulighed for hurtigere sagsbehandling. Hvis en ansøgning er korrekt indgivet efter den relevante forordning, hvis den er fuldstændig, og hvis den aftale, ansøgningen drejer sig om, ikke har givet anledning til, at Kommissionen har indledt procedure på grund af en klage eller af egen drift, offentliggør Kommissionen et resumé af ansøgningen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* og opfordrer andre interesserede, medlemsstater og EFTA-stater (hvis ansøgningen relaterer til EØS-aftalen) til at fremsætte deres bemærkninger. Har Kommissionen ikke senest 90 dage efter offentliggørelsen meddelt ansøgerne, at der består alvorlig tvivl, om artikel 5 i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikel 85, stk. 3, i EF-traktaten eller artikel 53, stk. 3, i EØS-aftalen finder anvendelse, anses aftalen at være fritaget i det tidsrum, der allerede er forløbet, samt i højst tre år efter offentliggørelsesdatoen, når der er tale om ansøgninger efter forordning (EØF) nr. 1017/68, eller i højst seks år efter offentliggørelsesdatoen, når der er tale om ansøgninger efter forordning (EØF) nr. 4056/86 eller (EØF) nr. 3975/87.

Inden for lufttransport og søtransport har Kommissionen vedtaget en række gruppefritagelsesforordninger ([1]).

En beslutning om fritagelse efter forordning (EØF) nr. 1017/68, (EØF) nr. 4056/86 eller (EØF) nr. 3975/87 kan have tilbagevirkende kraft. Desuden bemærkes, at hvis Kommissionen fastslår, at en anmeldt aftale faktisk falder ind under forbuddet og ikke kan fritages, og derfor nedlægger forbud mod den ved beslutning, er parterne ikke desto mindre i tidsrummet mellem ansøgningsdatoen og kommissionsbeslutningen beskyttet mod bøder for enhver overtrædelse, der er beskrevet i ansøgningen (artikel 19, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 4056/86 og artikel 12, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 3975/87). Forordning (EØF) nr. 1017/68 indrømmer ikke en sådan bødeimmunitet.

B. **Hvilken myndighed skal ansøgningen indgives til?**

Ansøgninger indgives til den myndighed, der har sagsbehandlingskompetencen. Det er Kommissionen, der har ansvaret for anvendelsen af EF-traktatens konkurrenceregler. Ved anvendelsen af EØS-aftalens konkurrenceregler er kompetencen dog delt mellem Kommissionen og EFTA-Tilsynsmyndigheden.

Kommissionens og EFTA-Tilsynsmyndighedens kompetence til at anvende EØS' konkurrenceregler følger af EØS-aftalens artikel 56. Ansøgninger angående aftaler, vedtagelser eller samordnet praksis, der er egnet til at påvirke handelen mellem medlemsstater, bør indgives til Kommissionen, medmindre deres påvirkning af handelen mellem medlemsstaterne eller konkurrencen inden for Fællesskabet ikke er mærkbare som defineret i Kommissionens meddelelse fra 1997 om aftaler af ringe betydning (den såkaldte »bagatelmeddelelse«) ([2]). Desuden falder alle konkurrencebegrænsende aftaler, vedtagelser eller former for samordnet praksis, der påvriker handelen mellem en medlemsstat og en eller flere EFTA-stater, ind under Kommissionens kompetence, når de deltagende virksomheder har mere end 67 % af deres samlede EØS-omsætning inden for EU ([3]). Hvis disse aftaler, vedtagelser eller former for samordnet praksis ikke påvirker samhandelen mellem medlemsstater eller konkurrencen inden for EF mærkbart, bør ansøgningen indgives til EFTA-Tilsynsmyndigheden. Alle andre aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis, der falder ind under EØS-aftalens artikel 53, bør anmeldes til EFTA-Tilsynsmyndigheden (hvis adresse er angivet i tillæg III)

Ansøgninger om negativattest for EØS-aftalens artikel 54 indgives til Kommissionen, hvis der udelukkende er tale om en dominerende stilling inden for EF, eller til EFTA-Tilsynsmyndigheden, hvis den dominerende stilling kun gør sig gældende i EFTA-området eller en væsentlig del af det. Kun når der er tale om en dominerende stilling i både EF og EFTA-landene gælder de regler, der er beskrevet ovenfor med hensyn til artikel 53.

([1]) Se tillæg II.
([2]) EFT C 372 af 9. 12. 1997, s. 13.
([3]) Med hensyn til definitionen af omsætningsbegrebet i denne sammenhæng henvises til artikel 2, 3 og 4 i protokol 22 til EØS-aftalen, der er gengivet i tillæg I.

Kommissionen vil lægge EF-traktatens konkurrenceregler til grund som vurderingsgrundlag. I sager, der falder ind under EØS-aftalen, og som Kommissionen skal behandle i henhold til denne aftales artikel 56, vil den desuden også anvende EØS-reglerne.

C. **Formålet med formularen**

TR-formularen angiver, hvilke spørgsmål der skal besvares, hvilke oplysninger der skal gives, og hvilken dokumentation der skal indsendes, når der i forbindelse med en aftale, en vedtagelse inden for en virksomhedssammenslutning eller en samordnet praksis ansøges om:

— negativattest med hensyn til EF-traktatens artikel 85, stk. 1, og/eller EØS-aftalens artikel 53, stk. 1, i henhold til artikel 3, stk. 2 i forordning (EØF) nr. 3975/87

— fritagelse efter artikel 5 i forordning (EØF) nr. 1017/68 eller EF-traktatens artikel 85, stk. 3, og/eller EØS-aftalens artikel 53, stk. 3.

Ansøgning om fritagelse efter forordning (EØF) nr. 1017/68, (EØF) nr. 4056/86 og (EØF) nr. 3975/87 skal indgives som foreskrevet i TR-formularen (se forordningens artikel 2, stk. 1).

Formularen kan også benyttes til at ansøge om negativattest med hensyn til EF-traktatens artikel 86 eller EØS-aftalens artikel 53 i henhold til artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3975/87. Ansøgninger om negativattest behøver ikke at blive indgivet på TR-formularen. Det anbefales dog at benytte TR-formularen hertil, fordi det giver sikkerhed for, at ansøgningen indeholder alle de krævede oplysninger (se artikel 2, stk. 1, litra a), andet punktum, i forordningen).

Ansøgninger eller anmeldelser indgivet på EFTA-sidens TR-formular er ligeledes gyldige. Hvis imidlertid de relevante aftaler, afgørelser eller praksis udelukkende falder under EF-traktatens artikel 85 eller 86, det vil sige ikke på nogen måde har EØS-relevans, tilrådes det at bruge den nuværende af Kommissionen udarbejdede formular.

D. **Hvilke dele af skemaet skal udfyldes?**

Alle formularens tre kapitler skal udfyldes. Ansøgninger efter forordning nr. 17 angående aftaler om etablering af et samarbejdsbetonet joint venture af strukturel art kan behandles efter en hurtig procedure. Denne hurtige procedure gælder ikke for ansøgninger efter forordning (EØF) nr. 1017/68, (EØF) nr. 4056/86 og (EØF) nr. 3975/87, som indeholder en indsigelsesprocedure med særlige frister.

E. **Oplysningerne skal være udtømmende**

Indgivelse af en gyldig ansøgning til Kommissionen har i alt væsentligt to konsekvenser. For det første kan ansøgeren i henhold til forordning (EØF) nr. 4056/86 og (EØF) nr. 3975/87 ikke få pålagt bøde for tiden efter den dato, hvor en gyldig ansøgning er kommet Kommissionen i hænde, når der er ansøgt om fritagelse (se artikel 19, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 4056/86 og artikel 12, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 3975/87).

For det andet gælder, at indtil Kommissionen har modtaget en gyldig ansøgning, er den ikke »i besiddelse af alle de tilgængelige oplysninger«, der er nødvendige, for at den kan offentliggøre et resumé af ansøgningen efter indsigelsesproceduren i artikel 12 i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikel 12 i forordning (EØF) nr. 4056/86 eller artikel 5 i forordning (EØF) nr. 3975/87.

Ved en gyldig ansøgning forstås i denne sammenhæng en ansøgning, der ikke er ufuldstændig (jf. forordningens artikel 3, stk. 1). Dette må dog modificeres på to punkter. Har De ikke umiddelbart adgang til alle de oplysninger eller alt det materiale, der kræves i formularen, vil Kommissionen for det første acceptere, at ansøgningen er fuldstændig og dermed gyldig, selv om De ikke har givet disse oplysninger, forudsat at De giver en begrundelse for, hvorfor det ikke har været muligt at fremskaffe dem, og fremsætter Deres bedste skøn over de manglende oplysninger med angivelse af, hvad de bygger på. Desuden skal det også angives, hvor Kommissionen måske vil kunne fremskaffe de oplysninger eller det materiale, De ikke

selv har kunnet skaffe. For det andet kræver Kommissionen kun de oplysninger, der er relevante og nødvendige for at behandle sagen. I nogle tilfælde er det ikke alle de oplysninger, der kræves i formularen, der er nødvendige hertil. Kommissionen kan derfor give dispensation fra pligten til at give visse af oplysningerne i formularen (jf. forordningens artikel 3, stk. 2). Det betyder, at enhver ansøgning kan skræddersyes efter den konkrete sag, således at der kun gives de oplysninger, der er strengt nødvendige for Kommissionens behandling af den. Dermed undgår man at pålægge virksomhederne — navnlig de små og mellemstore virksomheder — unødvendige administrative byrder. I de tilfælde, hvor ikke alle de oplysninger, der kræves i formularen, gives i ansøgningen, bør man angive, hvorfor den pågældende oplysning skønnes at være unødvendig for Kommissionens sagsbehandling.

Hvis Kommissionen finder, at oplysningerne i ansøgningen er ufuldstændige på materielle punkter, vil den inden udløbet af en måned efter modtagelsen give ansøgeren skriftlig underretning herom med angivelse af, hvilke oplysninger der mangler. I sådanne tilfælde får ansøgningen virkning på den dato, hvor de fuldstændige oplysninger er kommet Kommissionen i hænde. Har Kommissionen ikke senest efter en måneds forløb underrettet ansøgeren om, at ansøgningen er materielt ufuldstændig, anses ansøgningen at være fuldstændig og gyldig (jf. forordningens artikel 4).

Det er desuden vigtigt, at man underretter Kommissionen om væsentlige ændringer i de faktiske forhold, også dem, man først bliver bekendt med, efter at ansøgningen er indgivet. Kommissionen skal således omgående underrettes om enhver ændring i en aftale, vedtagelse eller praksis, hvorom der er indgivet ansøgning (jf. forordningens artikel 4, stk. 3). Underretter man ikke Kommissionen om sådanne relevante ændringer, risikerer man, at negativattesten bliver ugyldig, eller at en fritagelse meddelt af Kommissionen på grundlag af ansøgningen bliver tilbagekaldt ([1]).

F. **Oplysninger skal være korrekte**

Bortset fra, at ansøgningen skal være fuldstændig, er det også vigtigt at sikre sig, at oplysningerne i den er korrekte (jf. forordningens artikel 3, stk. 1). Kommissionen kan ved beslutning pålægge virksomheder eller virksomhedssammenslutninger bøder på op til 5 000 EUR, hvis de forsætligt eller uagtsomt har givet urigtige eller vildledende oplysninger i en ansøgning (artikel 22, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikel 19, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 4056/86 og artikel 12, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 3975/87). Sådanne oplysninger betragtes desuden som ufuldstændige (jf. forordningens artikel 4, stk. 4).

G. **Hvem kan indgive ansøgning?**

Enhver virksomhed, som er part i en aftale, vedtagelse eller samordnet praksis af den art, der beskrives i artikel 85 eller 86 i EF-traktaten og artikel 53 eller 54 i EØS-aftalen, kan indgive ansøgning om negativattest, i henhold til forordning (EØF) nr. 3975/87, artikel 3, stk. 2. Enhver virksomhed, der er part i en aftale, beslutning eller praksis som beskrevet i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikel 2 og 5 eller EF traktatens artikel 85 og EØS aftalens artikel 53 kan indgive ansøgning om fritagelse. En virksomhedssammenslutning kan indgive ansøgning vedtagelser m.v. truffet som led i sammenslutningens virke.

Er der tale om en aftale eller en samordnet praksis mellem virksomheder, er det almindeligt, at alle de deltagende parter indgiver en fælles ansøgning. Det er en fremgangsmåde, som Kommissionen stærkt anbefaler, fordi det er nyttigt at få indblik i alle parternes synspunkter på samme tid, men det er ikke obligatorisk. Enhver, der er part i en aftale, kan indgive sin egen ansøgning, men bør i så fald underrette alle de andre parter herom (jf. forordningens artikel 1, stk. 2). Man kan også give de andre parter en kopi af den udfyldte formular, hvor alle relevante fortrolige oplysninger og forretningshemmeligheder er slettet (se nedenfor i selve formularen, punkt 1.2).

Når der indgives en fælles ansøgning, er det også almindelig praksis at udpege en fælles repræsentant til at handle på vegne af alle de implicerede virksomheder, både ved indgivelse af ansøgningen og under alle senere kontrakter med Kommissionen (jf. forordningens artikel 1, stk. 4). Også her er der tale om en nyttig, men ikke obligatorisk fremgangsmåde, idet enhver virksomhed, der er med i en fælles ansøgning, selv kan underskrive den.

([1]) Jf. artikel 13, stk. 3, litra a), i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikel 13, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 4056/86 og artikel 6, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 3975/87.

H. **Hvordan indgives ansøgningen?**

Ansøgninger kan indgives på ethvert officielt EU-sprog eller EFTA-sprog (se forordningens artikel 2, stk. 5, og artikel 6). For at fremme en hurtig sagsbehandling anbefales det dog, at man indgiver ansøgninger til EFTA-Tilsynsmyndigheden på et af EFTA-staternes officielle sprog eller på EFTA-Tilsynsmyndighedens arbejdssprog — som er engelsk — og ansøgninger til Kommissionen på et af Unionens eller EFTA-staternes officielle sprog eller på EFTA-Tilsynsmyndighedens arbejdssprog. Dette sprog bliver derefter sagsbehandlingssproget for ansøgeren.

Man skal give de oplysninger, der anmodes om, med samme nummerering af dele og punkter, underskrive den erklæring, der findes i punkt 13, og vedlægge de krævede bilag.

Bilag indsendes på originalsproget — er dette ikke et officielt sprog, skal de oversættes til sagsbehandlingssproget. Bilag kan være originaleksemplarer eller kopier heraf (fj. forordningens artikel 2, stk. 4).

Medmindre andet er angivet, skal alle de oplysninger, der anmodes om i formularen, gives for det kalenderår, der gik forud for ansøgningsåret. Er der ikke umiddelbart adgang til oplysninger på dette grundlag (f.eks. hvis en virksomheds regnskabsår ikke er kalenderåret, eller tallene for det foregående år endnu ikke foreligger), skal man give de senest tilgængelige oplysninger og angive grunden til, at man ikke har kunnet give tallene for det kalenderår, der gik forud for ansøgningsåret.

Økonomiske data kan angives i den valuta, hvori den eller de pågældende virksomheders officielle reviderede regnskaber opstilles, eller i euro. I sidstnævnte tilfælde skal omregningen foregå til de gennemsnitlige omregningskurser, der gælder for de pågældende år eller perioder.

Alle ansøgninger indsendes i original med 17 kopier, men bilag indsendes kun i tre eksemplarer (jf. forordningens artikel 2, stk. 3).

Ansøgningen sendes til:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence (GD IV)
200 Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel

eller indleveres personligt på Kommissionens arbejdsdage inden for den officielle kontortid på følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence (GD IV)
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 158
B-1040 Bruxelles/Brussel.

I. **Fortrolighed**

I henhold til EF-traktatens artikel 214, artikel 27 i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikel 24 i forordning (EØF) nr. 4056/86 og artikel 17 i forordning (EØF) nr. 3975/87, artikel 9 i protokol 23 til EØS-aftalen, artikel 122 i EØS-aftalen samt artikel 27 i kapitel VI, artikel 24 i kapitel IX og artikel 17 i kapitel XI i aftalen mellem EFTA-staterne om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol må Kommissionen, medlemsstaterne, EFTA-Tilsynsmyndigheden og EFTA-staterne ikke videregive oplysninger, som ifølge deres natur er underlagt tavshedspligt.

På den anden side skal Kommissionen i henhold til forordning (EØF) nr. 1017/68, (EØF) nr. 4056/86 og (EØF) nr. 3975/87 offentliggøre et resumé af de ansøgninger om fritagelse, den modtager. I den meddelelse, den offentliggør, skal Kommissionen »... tage hensyn til virksomhedernes berettigede interesse i bevarelsen af deres forretningshemmeligheder« (artikel 12, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikel 12, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 4056/86 og artikel 5, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3975/87).

Før den offentliggør et resumé af en ansøgning, vil Kommissionen sende ansøgeren en kopi af teksten hertil.

Hvis De mener, at det vil skade Deres interesser, hvis nogle af de oplysninger, De skal give, offentliggøres eller på anden vis videregives til andre virksomheder, bør De derfor give disse oplysninger i et eller flere særskilte bilag, hvor hvert ark tydeligt er påtegnet »Forretningshemmeligheder«. De bør desuden give en begrundelse for, hvorfor de oplysninger, De betragter som fortrolige eller hemmelige, ikke bør videregives eller offentliggøres.

J. Det videre forløb

Ansøgningen registreres i Kommissionens generaldirektorat for konkurrence (GD IV). Den dato, hvor den kommer Kommissionen i hænde (eller poststemplets dato, hvis den er sendt med anbefalet post), gælder som ansøgningsdato (jf. forordningens artikel 4, stk. 1). Der gælder dog særlige regler for ufuldstændige ansøgninger (se ovenfor under punkt E).

Kommissionen vil give skriftlig kvittering for modtagelse af alle ansøgninger, med angivelse af det sagsnummer, den har givet sagen. Dette sagsnummer skal benyttes ved alle senere henvendelser angående ansøgningen. Denne kvittering for modtagelsen er uden virkning for, om ansøgningen er gyldig.

Der kan blive tale om at indhente yderligere oplysninger hos parterne eller hos tredjemand eller at foreslå ændringer i aftalerne, for at de kan godkendes.

Er der ansøgt om fritagelse, kan Kommissionen rejse indsigelse, hvis den nærer alvorlig tvivl om, at aftalen kan fritages ved en beslutning herom.

Har Kommissionen efter at have rejst indsigelse efter indsigelsesproceduren til hensigt at vedtage en fritagelsesbeslutning, skal den offentliggøre et resumé og opfordre tredjeparter til at fremsætte deres bnemærkninger (artikel 26, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikel 23, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 4056/86 og artikel 16, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 3975/87). Derefter skal et foreløbigt udkast til beslutning forelægges og drøftes i det rådgivende udvalg, som består af repræsentanter for medlemsstaternes kompetente myndigheder. I sager, der falder ind under EØS-aftalen, vil repræsentanter for EFTA-Tilsynsmyndigheden og EFTA-staterne blive indbudt. Først derefter — og kun hvis der ikke er sket noget, der kan ændre Kommissionens intentioner — kan den vedtage en beslutning.

Undertiden henlægges en sag, uden at der træffes formel beslutning, f.eks. når det fastslås, at aftalen allerede falder ind under en gruppefritagelse, eller når der ikke kræves indgreb fra Kommissionens side, i hvert fald ikke under de aktuelle omstændigheder. I sådanne tilfælde fremsender Kommissionens generaldirektorat for konkurrence (GD IV) en administrativ skrivelse, et såkaldt »comfort letter«. Selv om der ikke er tale om en kommissionsbeslutning, angiver dette comfort letter, hvordan Kommissionen ser på sagen ud fra de oplysninger, den er i besiddelse af, hvilket betyder, at Kommissionen om fornødent — f.eks. hvis det blev hævdet, at en aftale var ugyldig efter EF-traktatens artikel 85, stk. 2 og/eller EØS-aftalens artikel 53, stk. 2 — kan vedtage en formel beslutning for at afklare retstilstanden.

K. Definitioner på nogle af begreberne i formularen

Aftale: Skal forstås i bredeste forstand og dækker alle former for aftaler mellem virksomheder, vedtagelser inden for virksomhedssammenslutninger og samordnet praksis.

År: Skal overalt i dette skema forstås som kalenderåret, medmindre andet er angivet.

Koncern: Ved anvendelsen af denne formular anses der at bestå et koncernforhold, når en virksomhed

— ejer mere end halvdelen af kapitalen eller driftsaktiverne i en anden virksomhed

— har beføjelse til at udøve over halvdelen af stemmerettighederne i en anden virksomhed

— har beføjelse til at udpege over halvdelen af medlemmerne af bestyrelsen, direktionen eller andre organer, der repræsenterer en anden virksomhed i retlig forstand

— har ret til at lede en anden virksomhed.

En virksomhed, der kontrolleres af flere andre virksomheder i forening (et joint venture), indgår i et koncernforhold med hver af disse virksomheder.

Anmeldt aftale: Skal forstås som en aftale, der kræver ansøgning ved anvendelse af denne formular.

Relevant produktmarked: Under punkt 5.1 i skemaet skal ansøgeren definere det eller de relevant(e) produkt- eller tjenesteydelsesmarked(er), som må antages at blive berørt af den pågældende aftale. Denne definition lægges derefter til grund for besvarelsen af en række af de andre spørgsmål, der stilles i formularen. Ansøgernes definition omtales derefter i formularen som det eller de relevante produktmarked(er).

Relevant geografisk marked: Under punkt 5.2 i skemaet skal ansøgeren definere det eller de relevante geografiske marked(er), der må antages at blive berørt af den pågældende aftale. Denne definition lægges derefter til grund for besvarelsen af en række af de andre spørgsmål, der stilles i formularen. Den definition, ansøgerne således har foretaget, omtales derefter i formularen som relevante geografiske markeder.

Relevant produktmarked og geografisk marked: Ansøgerens svar på de to spørgsmål under punkt 5 giver tilsammen hans definition på det eller de relevante markeder, der berøres af den eller de pågældende aftale(r). Denne definition lægges derefter til grund ved besvarelsen af en række af de andre spørgsmål i formularen. Ansøgerens definition omtales derefter i formularen som det eller de relevante produktmarked(er) og geografisk(e) marked(er).

Parter og ansøgere: Ordet »part« betegner alle de virksomheder, som er part i den pågældende aftale. Eftersom en ansøgning kan være indgivet af kun en af de virksomheder, der er part i den, benyttes ordet »ansøger« om den eller de virksomheder, der faktisk indgiver ansøgningen.

FORMULAR TR — HOVEDDEL

På første side i Deres ansøgning anføres ordene »Ansøgning i overensstemmelse med formular TR« samt i givet fald en eller flere af følgende angivelser:

— »Ansøgning om fritagelse efter artikel 12 i forordning (EØF) nr. 1017/68«

— »Ansøgning om fritagelse efter artikel 12 i forordning (EØF) nr. 4056/86«

— »Ansøgning om negativattest efter artikel 3, stk. 2, subsidiært fritagelse efter artikel 5 i forordning (EØF) nr. 3975/87«.

KAPITEL I

Parterne, deres koncerner og aftalen

Del 1

Hvem indgiver ansøgningen?

1.1. Angiv, på hvilke virksomheders vegne ansøgningen indgives, med angivelse af deres firmanavn og eventuelt den forkortede eller almindeligt anvendte form (såfremt den er forskellig fra firmaet).

1.2. Indgives ansøgningen på vegne af kun en eller nogle af de virksomheder, der er part i den pågældende aftale, bedes De bekræfte, at de øvrige virksomheder er blevet underrettet herom og har fået en kopi af ansøgningen, hvori de relevante fortrolige oplysninger og forretningshemmeligheder er slettet ([1]). (I så fald bør en kopi af den redigerede kopi af ansøgningen, som de øvrige virksomheder har fået, vedlægges ansøgningen).

1.3. Hvis der indgives en fælles ansøgning, er der da udpeget ([2]) en fælles repræsentant ([3])?

Hvis ja, angives de oplysninger, der kræves under punkt 1.3.1-1.3.3 nedenfor.

Hvis ikke, angives hvem der eventuelt er udpeget som repræsentant for hver eller nogle af parterne i aftalen, og hvem de repræsenterer.

1.3.1. Repræsentantens navn.

1.3.2. Repræsentantens adresse.

1.3.3. Repræsentantens telefonnummer og telefaxnummer.

1.4. Er der udpeget en eller flere repræsentanter, skal der vedlægges fuldmagt for dennes eller disses beføjelse til at handle på vegne af den eller de virksomheder, der indgiver ansøgningen.

Del 2

Oplysninger om parterne i aftalen og de koncerner, de tilhører

2.1. Angiv navn og adresse på parterne i den aftale, ansøgningen vedrører, samt hvilket land de har hjemsted i.

2.2. Angiv arten af den virksomhed, hver enkelt part i aftalen udøver.

2.3. Angiv en kontaktperson for hver af parterne i aftalen (navn, adresse, telefonnummer, telefaxnummer og stilling i virksomheden).

2.4. For hver aftalepart, der indgår i en koncern, angives denne koncern, hvilke brancher den er aktiv i, samt dens samlede omsætning på verdensplan ([4]).

([1]) Kommissionen er klar over, at det under visse særlige omstændigheder måske ikke er muligt at underrette de øvrige parter om, at der er indgivet ansøgning, eller at udlevere en kopi af ansøgningen til dem. Det kan f.eks. være tilfældet, når der er tale om en standardaftale indgået med et stort antal virksomheder. Er det tilfældet, bør De give grunden til, at det ikke har været praktisk muligt at følge den fremgangsmåde, der er beskrevet i denne del.

([2]) *NB:* Det er ikke obligatorisk at udpege repræsentanter til udfyldelse og/eller indgivelse af ansøgningen. Det kræves blot oplyst, hvem der er udpeget, hvis ansøgerne har valgt at udpege en repræsentant.

([3]) *NB:* Ved repræsentant forstås her en person eller en virksomhed, der formelt er blevet udpeget til at indgive ansøgningen på vegne af den eller de parter, der indgiver ansøgningen. Der må skelnes mellem denne situation og den, hvor ansøgningen er underskrevet af en medarbejder i den eller de pågældende virksomheder. I sidstnævnte tilfælde er der ikke tale om udpegelse af nogen repræsentant.

([4]) Med hensyn til beregningen af omsætningen i bank- og forsikringssektoren henvises til artikel 3 i protokol 22 til EØS-aftalen.

Del 3

Procedure

3.1. Angiv, om De har indgivet formel ansøgning til nogen anden konkurrencemyndighed angående den pågældende aftale. I så fald angives, hvilken myndighed og hvilken afdeling af denne myndighed ansøgningen er indgivet til, samt hvilken kontakt De har haft med den. Har De kendskab til, at denne eller en tilsvarende aftale tidligere er blevet behandlet af Kommissionen og/eller EFTA-Tilsynsmyndigheden eller af en national myndighed eller domstol i Fællesskabet eller i EFTA-staternes område, bedes det angivet, ligesom De bedes nævne enhver uformel kontakt, De har haft med disse myndigheder om aftalen.

3.2. Såfremt De anmoder om hastebehandling af Deres ansøgning, bedes De kort angive grunden hertil.

3.3. Angiv, om De agter senere at fremlægge yderligere oplysninger eller argumenter, som endnu ikke foreligger, og i så fald på hvilke punkter [1].

Del 4

Nærmere oplysninger om den aftale, ansøgningen vedrører

4.1. Angiv aftalens art, indhold og formål.

4.2. Giv en nærmere beskrivelse af enhver bestemmelse i aftalen, der kan indskrænke parternes frihed til at træffe uafhængige forretningsbeslutninger, f.eks. med hensyn til:

— købs- eller salgspriser, rabatter og andre forretningsvilkår
— transportudbuddets størrelse
— teknisk udvikling og investeringer
— valg af markeder eller forsyningskilder
— køb hos eller salg til tredjemand
— om der skal anvendes samme vilkår for samme ydelser
— om forskellige ydelser skal tilbydes samlet eller hver for sig.

Anmoder De om anvendelse af indsigelsesproceduren efter en gruppefritagelsesforordning, angives her de begrænsninger i aftalen, der er mere vidtgående end dem, der automatisk falder ind under gruppefritagelsen.

4.3. Angiv, mellem hvilke EU-lande og/eller EFTA-stater [2] samhandelen vil kunne blive påvirket af Deres aftale. Giv en begrundelse for Deres svar på dette spørgsmål, med oplysninger om handelsstrømme, hvor det er relevant. Angiv desuden, om aftalen vil påvirke handelen mellem EU eller EØS og et tredjeland, og begrund Deres svar.

KAPITEL II

Oplysninger om det relevante marked

Del 5

Det relevante marked

Ved relevant produktmarked forstås et marked for alle de varer og/eller ydelser, som forbrugeren på grundlag af deres art, pris og anvendelsesformål betragter som indbyrdes substituerbare [3].

Følgende faktorer anses normalt at være relevante for afgrænsningen af det relevante produktmarked og bør tages i betragtning i analysen heraf [4].

— lighedspunkter mellem de pågældende ydelser
— prisforskelle mellem to ydelser
— omkostninger ved at skifte fra den ene til den anden potentielt konkurrerende ydelse
— fast eller indgroet præference hos forbrugerne for en type ydelse frem for en anden
— branchens (f.eks. brancheorganisationers) klassificering af ydelserne.

[1] *NB:* Forudsat at ansøgeren har givet alle de af de krævede oplysninger, som kunne fremskaffes på ansøgningstidspunktet, er den omstændighed, at parterne senere agter at fremlægge yderligere oplysninger eller dokumentation, ikke til hinder for, at ansøgningen er gyldigt indgivet.
[2] Se listen i tillæg II.
[3] Se Kommissionens meddelelse om definitionen af det relevante marked ved anvendelsen af Fællesskabets konkurrenceret (EFT C 372 af 9. 12. 1997, s. 5).
[4] Denne liste er ikke udtømmende, og ansøgerne kan fremdrage andre faktorer.

Det relevante geografiske marked er det område, på hvilket de implicerede virksomheder udbyder deres varer eller ydelser, som frembyder tilstrækkeligt homogene konkurrencevilkår, og som kan adskilles fra tilgrænsende geografiske områder, navnlig på grund af væsentlige forskelle i konkurrencevilkårene.

Blandt de faktorer, der er relevante for afgrænsningen af det relevante geografiske marked, indgår [1] de pågældende ydelsers art og beskaffenhed, eventuelle barrierer for adgangen til dette marked og forbrugerpræferencer samt større forskelle mellem virksomhedernes markedsandele og større prisforskelle i tilgrænsende områder.

5.1. I lyset af det ovenstående bedes De angive, hvilken definition af det eller de relevante produktmarked(er) Kommissionen efter Deres opfattelse bør lægge til grund ved sin behandling af ansøgningen.

De bedes i Deres svar begrunde Deres opfattelse og beskrive, hvordan der er taget hensyn til de ovenstående faktorer. I særdeleshed bedes De angive, hvilke nærmere bestemte varer eller ydelser der direkte berøres af aftalen, og angive, hvilke former for ydelser De betragter som værende substituerbare i Deres markedsdefinition.

I de nedenfor anførte spørgsmål er udtrykket »det relevante produktmarked« baseret på denne definition.

5.2. De bedes angive, hvilken definition af det eller de relevante geografiske marked(er) Kommissionen efter Deres opfattelse bør lægge til grund ved sin behandling af ansøgningen. I Deres svar bedes De begrunde Deres opfattelse og beskrive, hvordan der er taget hensyn til de ovenstående faktorer. I særdeleshed bedes De angive, i hvilke lande parterne er aktive på det eller de relevante produktmarked(er), og hvis De mener, at det relevante geografiske marked er mere omfattende end de enkelte EF-medlemsstater eller EFTA-staternes område, som parterne er aktive i, bedes De begrunde denne opfattelse.

I de nedenstående spørgsmål er udtrykket »det relevante geografiske marked« baseret på denne definition.

Del 6

Virksomheder tilhørende samme koncern og aktive på samme markeder som parterne

6.1. For hver aftalepart angives alle virksomheder tilhørende samme koncern, der er:

6.1.1. aktive på det eller de relevante produktmarked(er)

6.1.2. aktive på markeder, der grænser op til det eller de relevante produktmarked(er) (f.eks. inden for varer eller ydelser, der er ufuldstændigt og delvis substituerbare med dem, der indgår i Deres definition af det relevante produktmarked).

Sådanne virksomheder skal angives, også selv om de sælger de pågældende varer eller ydelser på andre geografiske områder end dem, hvor parterne i den anmeldte aftale er aktive. Angiv enhver sådan virksomheds navn og registrerede hjemsted og oplys, hvilke varer eller ydelser den beskæftiger sig med og i hvilket geografisk område.

Del 7

Parternes position på de relevante produktmarkeder

Oplysningerne i denne del skal gives for alle parterne og for de koncerner, parterne tilhører. Det er ikke tilstrækkeligt kun at give oplysningerne for de enkeltvirksomheder, der er direkte impliceret i aftalen.

7.1. For hvert af de relevante produktmarkeder, De har identificeret i Deres svar i punkt 5.1, bedes De angive:

7.1.1. parternes markedsandele på det relevante geografiske marked i de forudgående tre år

7.1.2. såfremt der er forskel på markedsandelenes størrelse, angives parternes markedsandele a) inden for EØS som helhed, b) inden for EF, c) inden for EFTA og d) i hver EF-medlemsstat og EFTA-stat i de forudgående tre år [2]. For markedsandele på under 20 % er det tilstrækkeligt at angive, om de ligger i størrelsesordenen 0-5 %, 5-10 % eller 15-20 %.

[1] Denne liste er ikke udtømmende, og ansøgerne kan fremdrage andre faktorer.

[2] Er det relevante geografiske marked defineret som et verdensmarked, skal oplysningerne gives for EØS, EF, EFTA-staterne og hver EF-medlemsstat. Er det relevante geografiske marked defineret som EF, skal oplysningerne gives for EØS, EFTA-staterne og hver medlemsstat. Er markedet defineret som et nationalt marked, skal oplysningerne gives for EØS, EF og EFTA-staterne.

Ved besvarelsen af disse spørgsmål kan markedsandelen beregnes enten i værdi eller mængde. Alle tal skal begrundes. Ved hvert svar skal De således angive markedets samlede værdi/volumen samt hver af parternes omsætning/salg. Kilden til disse oplysninger skal også angives (f.eks. officielle statistikker, skøn osv.), og så vidt muligt vedlægges kopier af disse statistikker m.v.

Del 8

Konkurrenternes og kundernes position på de relevante produktmarkeder

De oplysninger, der skal gives i denne del, skal gives for parternes koncerner som helhed og ikke blot for de enkelte virksomheder, der er direkte impliceret i aftalen.

For det (alle de) relevante produkt- og geografiske marked(er), hvor parterne tilsammen har en markedsandel på over 15 %, gives følgende oplysninger:

8.1. Oplys, hvem der er parternes fem største konkurrenter, med angivelse af virksomhedernes navn og Deres bedste skøn over deres markedsandel på det (de) relevante geografiske marked(er). De bedes desuden angive hver virksomheds adresse, telefon- og telefaxnummer samt så vidt muligt navn på en kontaktperson i den.

8.2. Oplys, hvem der er hver af parternes fem største kunder, med angivelse af kundens navn, adresse, telefon- og telefaxnummer samt navn på en kontaktperson.

Del 9

Adgangsforhold og potentiel konkurrence på det relevante produkt- og geografiske marked

For det (alle de) relevante produkt- og geografiske marked(er), hvor parterne tilsammen har en markedsandel på over 15 %, bedes De give følgende oplysninger:

9.1. Angiv de forskellige faktorer, der har betydning for adgangen til det relevante produktmarked i denne sag (dvs. hvilke hindringer der ligger i vejen for, at virksomheder, som ikke for øjeblikket tilbyder ydelser på dette marked, kan trænge ind på det). Ved beskrivelsen heraf bedes følgende forhold belyst, for så vidt de er relevante:

— i hvilket omfang er adgangen til markedet påvirket af godkendelseskrav eller standarder af enhver art? Findes der nogen lovgivningsbetingede barrierer for adgangen til dette marked?

— i hvilket omfang påvirkes adgangen til markedet af, at det er nødvendigt at råde over en transportinfrastruktur?

— i hvilket omfang påvirkes adgangen til markedet af adgangen til rullende materiel, skibe, fly eller andre transportmidler, som er nødvendige for at levere de pågældende ydelser?

— i hvilket omfang påvirkes adgangen til markedet af langvarige kontrakter mellem en virksomhed og dennes leverandører/kunder?

— hvilken rolle spiller forskning og udvikling, herunder specielt licenser på patenter, knowhow og andre rettigheder på dette marked?

9.2. Angiv de forskellige faktorer, der har betydning for adgangen til det relevante geografiske marked i denne sag (dvs. hvilke hindringer der ligger i vejen for, at virksomheder, der allerede opererer på det relevante produktmarked, men gør det uden for det relevante geografiske marked, kan gå ind på det relevante geografiske marked). De bedes begrunde svaret og belyse følgende forhold, hvor de er relevante:

— lovbetingede adgangsbarrierer, f.eks. i form af told, kvoter osv.

— lokale specifikationer og tekniske krav

— offentlig indkøbspolitik

— adgang til lokale distributions- og detailsalgsfaciliteter

— nødvendigheden af at have adgang til transportinfrastrukturer

— indgroede præferencer hos forbrugerne for lokale mærker eller produkter

— sprogbarrierer.

9.3. Er det i løbet af de seneste tre år lykkedes nogen ny virksomhed at komme ind på det relevante produktmarked i geografiske områder, hvor parterne er aktive? Ved besvarelsen af dette spørgsmål bedes der taget hensyn til såvel indtrængning på det relevante produktmarked som indtrængning på det relevante geografiske område. Hvis ja, bedes De angive, hvilke virksomheder der er tale om (navn, adresse, telefon- og telefaxnummer samt så vidt muligt navn på kontaktperson), og give Deres bedste skøn over den pågældende virksomheds markedsandel på det relevante produkt- og geografiske marked.

KAPITEL III

Afsluttende spørgsmål

Del 10

Begrundelse for Deres ansøgning om negativattest

Ansøger De om negativattest, bedes De oplyse:

10.1. hvorfor De ansøger om negativattest, dvs. hvilke af aftalens eller adfærdens bestemmelser eller virkninger De mener kan give anledning til tvivl om, hvorvidt de er forenelige med EF's og/eller EØS' konkurrenceregler. Formålet med disse oplysninger er at give Kommissionen det bedst mulige indblik i, hvad det er for punkter i Deres aftale eller adfærd, De ønsker afklaret ved en negativattest.

Under de følgende tre punkter bedes De derefter redegøre for de relevante omstændigheder og grunde til, at De mener, at Deres aftale ikke falder ind under EF-traktatens artikel 85, stk. 1, eller artikel 86 og/eller EØS-aftalens artikel 53, stk. 1, eller artikel 54, dvs.:

10.2. hvorfor aftalen ikke har til følge eller til formål at forhindre, begrænse eller fordreje konkurrencen på fællesmarkedet eller på EFTA-staternes område mærkbart, eller hvorfor Deres virksomhed ikke indtager eller ikke misbruger en dominerende stilling

10.3. hvorfor aftalen ikke har til følge eller til formål at forhindre, begrænse eller fordreje konkurrencen inden for EØS mærkbart, eller hvorfor Deres virksomhed ikke indtager eller ikke misbruger en dominerende stilling

10.4. hvorfor aftalen ikke er egnet til at påvirke handelen mellem medlemsstater eller mellem Fællesskabet og en eller flere EFTA-stater eller mellem EFTA-stater mærkbart.

Del 11

Begrundelse for Deres ansøgning om fritagelse

Hvis De ansøger om fritagelse efter artikel 5 i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikel 85, stk. 3, i EF-traktaten og/eller artikel 53, stk. 3, i EØS-aftalen, bedes De oplyse:

11.1. hvordan aftalen bidrager til at forbedre produktionen eller fordelingen og/eller fremme den tekniske eller økonomiske udvikling. De bedes navnlig forklare, hvordan aftalen bidrager til at forbedre transportydelsernes kvalitet eller til at fremme en øget kontinuitet og stabilitet i dækningen af transportbehov på markeder, hvor udbud og efterspørgsel er underlagt betydelige sæsonmæssige svingninger, eller til at øge virksomhedernes produktivitet.

Navnlig bedes De begrunde, hvorfor samarbejdet ventes at give disse fordele — råder aftaleparterne f.eks. over komplementære teknologier eller distributionssystemer, der kan føre til betydelige synergieffekter? (hvis ja, hvilke?). Oplys desuden, om ansøgerne i forbindelse hermed har udarbejdet rapporter, analyser m.v. om aftalens gennemførlighed og de fordele, den kan ventes at give, og om der i dem blev opstillet skøn over de besparelser eller effektivitetsgevinster, de kan give. De bedes vedlægge kopier af sådanne rapporter eller analyser

11.2. hvordan forbrugerne vil få en rimelig andel af de fordele, som disse forbedringer eller fremskridt vil resultere i. De bedes navnlig forklare, hvordan aftalen tilgodeser transportbrugernes interesser

11.3. hvorfor alle aftalens konkurrencebegrænsende bestemmelser er nødvendige for at nå de under punkt 11.1 angivne mål (hvis De påberåber Dem indsigelsesproceduren, er det særlig vigtigt, at De anfører og begrunder de konkurrencebegrænsende bestemmelser, der er mere vidtgående end dem, der automatisk er fritaget efter den relevante forordning). De bedes i den forbindelse forklare, hvorfor de fordele i forbindelse med aftalen, som De angav ovenfor under punkt 11.1, ikke kan opnås eller ikke kan opnås så hurtigt eller effektivt eller kun med større omkostninger eller mindre vished for succes, dels uden aftalen som helhed, og dels uden de bestemmelser og klausuler i aftalen, som De har angivet i Deres svar i punkt 4.2

11.4. hvorfor aftalen ikke udelukker konkurrencen for en væsentlig del af de pågældende ydelser.

Del 12

Bilag

Originaleksemplaret af ansøgningen skal udfærdiges og indsendes. Sammen med ansøgningen indsendes den seneste udgave af alle de aftaler, ansøgningen vedrører, samt:

a) 17 kopier af selve ansøgningen

b) 3 eksemplarer af alle aftaleparternes årsberetninger og regnskaber for de seneste tre år

c) 3 kopier af de seneste internt eller eksternt udarbejdede langsigtede markedsundersøgelser eller planlægningsdokumenter til brug for vurdering eller analyse af de berørte markeder, hvad angår konkurrenceforhold, konkurrenter (aktuelle og potentielle) og markedsvilkår. Ophavsmandens navn og stilling bør være angivet på samtlige bilag

d) 3 kopier af alle rapporter og analyser, der er udarbejdet af eller for medarbejdere eller ledere i virksomhederne, med henblik på evaluering af aftalen.

Del 13

Erklæring

Ansøgningen afsluttes af følgende erklæring, der skal underskrives af eller på vegne af alle ansøgere.

»Undertegnede erklærer, at oplysningerne i denne ansøgning efter deres bedste overbevisning er korrekte, at der er medsendt fuldstændige eksemplarer/kopier af alle dokumenter, der kræves på TR-skemaet, og som har kunnet fremskaffes af den koncern, ansøgeren tilhører, at alle skøn er angivet som skøn og foretaget efter bedste overbevisning på grundlag af alle kendte forhold, og at alle antagelser er fremsat i god tro.

Undertegnede er bekendte med bestemmelserne i artikel 22, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikel 19, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 4056/86 og artikel 12, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 3975/87.

Sted og dato:

Underskrift:«

De underskrivendes navn og stilling bedes anført her:

Ikke underskrevne ansøgninger er ugyldige.

Tillæg I

ORDLYDEN AF EF-TRAKTATENS ARTIKEL 85 OG 86, EØS-AFTALENS ARTIKEL 53, 54 OG 56 SAMT ARTIKEL 2, 3 OG 4 I PROTOKOL 22 TIL EØS-AFTALEN

EF-traktatens artikel 85

1. Alle aftaler mellem virksomheder, alle vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder og alle former for samordnet praksis, der kan påvirke handelen mellem medlemsstater, og som har til formål eller til følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen inden for fællesmarkedet, er uforenelige med fællesmarkedet og er forbudt, navnlig sådanne, som består i:

a) direkte eller indirekte fastsættelse af købs- eller salgspriser eller af andre forretningsbetingelser

b) begrænsning af eller kontrol med produktion, afsætning, teknisk udvikling eller investeringer

c) opdeling af markeder eller forsyningskilder

d) anvendelse af ulige vilkår for ydelser af samme værdi over for handelspartnere, som derved stilles ringere i konkurrencen

e) at det stilles som vilkår for indgåelse af en aftale, at medkontrahenten godkender tillægsydelser, som efter deres natur eller ifølge handelssædvane ikke har forbindelse med aftalens genstand.

2. De aftaler eller vedtagelser, som er forbudt i medfør af denne artikel, har ingen retsvirkning.

3. Bestemmelserne i stk. 1 kan dog erklæres uanvendelige på:

— enhver aftale eller kategori af aftaler mellem virksomheder

— enhver vedtagelse eller kategori af vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder, og

— enhver samordnet praksis eller kategori deraf

som bidrager til at forbedre produktionen eller fordelingen af varerne eller til at fremme den tekniske eller økonomiske udvikling, samtidig med at de sikrer forbrugerne en rimelig andel af fordelen herved, og uden at der:

a) pålægges de pågældende virksomheder begrænsninger, som ikke er nødvendige for at nå disse mål

b) gives disse virksomheder mulighed for at udelukke konkurrencen for en væsentlig del af de pågældende varer.

EF-traktatens artikel 86

En eller flere virksomheders misbrug af en dominerende stilling på fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf er uforenelig med fællesmarkedet og forbudt i den udstrækning, samhandelen mellem medlemsstater herved kan påvirkes.

Misbrug kan især bestå i:

a) direkte eller indirekte påtvingelse af urimelige købs- eller salgspriser eller af andre urimelige forretningsbetingelser

b) begrænsning af produktion, afsætning eller teknisk udvikling til skade for forbrugerne

c) anvendelse af ulige vilkår for ydelser af samme værdi over for handelspartnere, som derved stilles ringere i konkurrencen

d) at det stilles som vilkår for indgåelse af en aftale, at medkontrahenten godkender tillægsydelser, som efter deres natur eller ifølge handelssædvane ikke har forbindelse med aftalens genstand.

EØS-aftalens artikel 53

1. Alle aftaler mellem virksomheder, alle vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder og alle former for samordnet praksis, der kan påvirke handelen mellem de kontraherende parter, og som har til formål eller til følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen inden for det af denne aftale omfattede område, er uforenelige med denne aftales funktion og er forbudt, navnlig sådanne, som består i:

a) direkte eller indirekte fastsættelse af købs- eller salgspriser eller af andre forretningsbetingelser

b) begrænsning af eller kontrol med produktion, afsætning, teknisk udvikling eller investeringer

c) opdeling af markeder eller forsyningskilder

d) anvendelse af ulige vilkår for ydelser af samme værdi over for handelspartnere, som derved stilles ringere i konkurrencen

e) at det stilles som vilkår for indgåelse af en aftale, at medkontrahenten godkender tillægsydelser, som efter deres natur eller ifølge handelssædvane ikke har forbindelse med aftalens genstand.

2. Aftaler eller vedtagelser, som er forbudt i medfør af denne artikel, har ingen retsvirkning.

3. Bestemmelserne i stk. 1 kan dog erklæres uanvendelige på:

— enhver aftale eller kategori af aftaler mellem virksomheder

— enhver vedtagelse eller kategori af vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder, og

— enhver samordnet praksis eller kategori deraf

som bidrager til at forbedre produktionen eller fordelingen af varerne eller til at fremme den tekniske eller økonomiske udvikling, samtidig med at de sikrer forbrugerne en rimelig andel i fordelen herved, og uden at der:

a) pålægges de pågældende virksomheder begrænsninger, som ikke er nødvendige for at nå disse mål

b) gives disse virksomheder mulighed for at udelukke konkurrence for en væsentlig del af de pågældende varer.

EØS-aftalens artikel 54

En eller flere virksomheders misbrug af en dominerende stilling på det af denne aftale omfattede område eller en væsentlig del heraf er uforenelig med denne aftales funktion og forbudt i den udstrækning, samhandelen mellem de kontraherende parter herved kan påvirkes.

Misbrug kan især bestå af:

a) direkte eller indirekte påtvingelse af urimelige købs- eller salgspriser eller af andre urimelige forretningsbetingelser

b) begrænsning af produktion, afsætning eller teknisk udvikling til skade for forbrugerne

c) anvendelse af ulige vilkår for ydelser af samme værdi over for handelspartnere, som derved stilles ringere i konkurrencen

d) at det stilles som vilkår for indgåelse af en aftale, at medkontrahenten godkender tillægsydelser, som efter deres natur eller ifølge handelssædvane ikke har forbindelse med aftalens genstand.

EØS-aftalens artikel 56

1. Tilsynsmyndighederne træffer beslutning i enkelttilfælde henhørende under artikel 53 i denne aftale i overensstemmelse med følgende bestemmelser:

a) EFTA-Tilsynsmyndigheden træffer beslutning i enkelttilfælde, hvor kun handelen mellem EFTA-stater påvirkes

b) EFTA-Tilsynsmyndigheden træffer beslutning som fastsat i bestemmelserne i artikel 58, protokol 21 og gennemførelsesbestemmelserne dertil, protokol 23 og bilag XIV i tilfælde, hvor de berørte virksomheders omsætning på EFTA-staternes område udgør 33 % eller derover af deres omsætning på det af denne aftale omfattede område, jf. dog litra c)

c) Europa-Kommissionen træffer beslutning i øvrige tilfælde såvel som i tilfælde omtalt i litra b), når handelen mellem EF-medlemsstater påvirkes, under hensyntagen til bestemmelserne i artikel 58, protokol 21, protokol 23 og bilag XIV.

2. I enkelttilfælde, henhørende under artikel 54 træffes beslutningen af tilsynsmyndigheden på det område, hvor den dominerende stilling er blevet påvist. Reglerne i stk. 1, litra b) og c), finder kun anvendelse, hvis den dominerende stilling består på begge tilsynsmyndigheders områder.

3. I enkelttilfælde, henhørende under stk. 1, litra c), hvor virkningerne for handelen mellem EF-medlemsstater eller konkurrencen inden for Fællesskabet ikke er mærkbare, træffer EFTA-Tilsynsmyndigheden beslutning.

4. Udtrykkende »virksomhed« og »omsætning« er med henblik på anvendelsen af denne artikel defineret i protokol 22.

Artikel 2, 3 og 4 i protokol 22 til EØS-aftalen

Artikel 2

»Omsætning« som omhandlet i aftalens artikel 56 omfatter de berørte virksomheders provenu fra salg af varer og præstation af tjenesteydelser i sidste regnskabsår inden for det område, der er omfattet af aftalen, i forbindelse med deres ordinære drift, med fradrag af salgsrabatter samt merværdiafgift og andre direkte omsætningsrelaterede afgifter.

Artikel 3

I stedet for omsætningen anvendes:

a) for kreditinstitutter og andre finansielle virksomheder: deres statussum ganget med forholdet mellem tilgodehavender hos kreditinstitutter og hos kunder som følge af forretninger med valutaindlændinge inden for aftalens område, og den samlede størrelse af disse tilgodehavender

b) for forsikringsselskaber: værdien af bruttopræmier modtaget fra valutaindlændinge inden for aftalens område, som omfatter samtlige modtagne eller fremtidige beløb i henhold til forsikringsaftaler, der er tegnet af disse selskaber eller for deres regning, herunder udgående genforsikringspræmier, efter fradrag af skatter eller skattelignende afgifter, der opkræves på grundlag af præmiebeløbet eller forsikringssummen.

Artikel 4

1. Uanset den definition af omsætning, der er relevant for anvendelsen af aftalens artikel 56, således som den findes i denne protokols artikel 2, udgøres den relevante omsætning

a) for så vidt angår aftaler, vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder og samordnet praksis vedrørende distribution og leveringsordninger mellem ikke-konkurrende virksomheder af provenuet fra salg af varer eller præstation af tjenesteydelser, der er omfattet af den pågældende aftale, vedtagelse eller samordnede praksis, samt fra andre varer eller tjenesteydelser, der af brugerne opfattes som værende af samme art i betragtning af deres egenskaber, pris og anvendelsesformål

b) for så vidt angår aftaler, vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder og samordnet praksis vedrørende ordninger for overførsel af teknologi mellem ikke-konkurrerende virksomheder af provenuet af salg af varer eller præstation af tjenesteydelser som følge af den teknologi, som er omfattet af den pågældende aftale, vedtagelser eller samordnede praksis, samt provenuet fra salg af de varer eller præstation af de tjenesteydelser, som den pågældende teknologi er beregnet til at forbedre eller erstatte.

2. Hvis omsætningen fra salg af varer eller præstation af tjenesteydelser på det tidspunkt, hvor de i stk. 1, litra a) og b), nævnte ordninger blev bragt i stand, imidlertid ikke kan opgøres, finder den almindelige bestemmelse i artikel 2 anvendelse.

Tillæg II

LISTE OVER RELEVANTE RETSAKTER

(pr. 1. februar 1999)

(Hvis De mener, at Deres aftale muligvis ikke behøver at blive anmeldt efter en af disse forordninger eller meddelelser, anbefales det, at De skaffer Dem et eksemplar af den pågældende forordning eller meddelelse).

Gennemførelsesforordninger [1]

— Rådets forordning (EØF) nr. 1017/68 af 19. juli 1968 om anvendelse af konkurrenceregler for transport med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje (EFT L 175 af 23. 7. 1968, s. 1), senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse.

— Rådets forordning (EØF) nr. 4056/86 af 22. december 1986 om fastsættelse af de nærmere retningslinjer for anvendelse af traktatens artikel 85 og 86 på søtransport (EFT L 378 af 31. 12. 1986, s. 4), senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse.

— Rådets forordning (EØF) nr. 3975/87 af 14. december 1987 om fastsættelse af fremgangsmåden ved anvendelse af konkurrencereglerne på virksomheder i luftfartssektoren (EFT L 374 af 31. 12. 1987, s. 1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2410/92 (EFT L 240 af 24. 8. 1992, s. 18).

— Kommissionens forordning (EF) nr. 2843/98 af 22. december 1998 om form, indhold og andre enkeltheder i forbindelse med ansøgninger og anmeldelser indgivet i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 1017/68, (EØF) nr. 4056/86 og (EØF) nr. 3975/87 om anvendelse af konkurrencereglerne i transportsektoren.

Gruppefritagelsesforordninger

— Artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 1017/68 af 19. juli 1968 om anvendelse af konkurrenceregler for transport med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje (EFT L 175 af 23. 7. 1968, s. 1), senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse (gruppefritagelse for små og mellemstore virksomheder).

— Artikel 3 og 6 i Rådets forordning (EØF) nr. 4056/86 af 22 december 1986 om fastsættelse af de nærmere retningslinjer for anvendelse af traktatens artikel 85 og 86 på søtransport (EFT L 378 af 31. 12. 1986, s. 4), senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse (fritagelse for aftaler mellem rederier om fælles linjefarter og fritagelse for aftaler mellem transportbrugere og konferencer om linjetransport).

— Kommissionens forordning (EF) nr. 870/95 af 20. april 1995 om anvendelse af traktatens artikel 85, stk. 3, på visse kategorier af aftaler, vedtagelser og samordnet praksis mellem linjerederier (konsortier) i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 479/92 (EFT L 89 af 21. 4. 1995, s. 7), senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse.

— Kommissionens forordning (EØF) nr. 1617/93 af 25. juni 1993 om anvendelse af traktatens artikel 85, stk. 3, på visse kategorier af aftaler og samordnet praksis vedrørende fælles udarbejdelse og samordning af fartplaner, fælles drift, konsultationer om passager- og fragttakster inden for ruteflyvning samt tildeling af ankomst- og afgangstidspunkter i lufthavne (slots) (EFT L 155 af 26. 6. 1993, s. 18), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1523/96 (EFT L 190 af 31. 7. 1996, s. 11). Se desuden meddelelsen om procedurer ved meddelelser til Kommissionen i henhold til artikel 4 og 5 i forordning (EØF) nr. 1617/93 (EFT C 177 af 29. 6. 1993, s. 6).

[1] Med hensyn til de proceduregler, EFTA-Tilsynsmyndigheden anvender, henvises til artikel 3 i protokol 21 til EØS-aftalen og de relevante bestemmelser i protokol 4 til aftalen mellem EFTA-staterne om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol.

Meddelelser af generel karakter [1]

— Kommissionens meddelelse om aftaler, vedtagelser og samordnet praksis angående samarbejde mellem virksomheder (EFT C 75 af 29. 7. 1968, s. 3, berigtiget i EFT C 84 af 28. 8. 1968, s. 14). Heri defineres de former for samarbejde om markedsundersøgelser, regnskaber, forskning og udvikling, fælles brug af produktions-, lager- eller transportfaciliteter, ad hoc-konsortier, salgs- eller serviceaftaler, reklamer eller kvalitetsmærker, som Kommissionen anser for ikke at falde ind under forbuddet i artikel 85, stk. 1.

— Kommissionens meddelelse om bedømmelse af underleveranceaftaler i forhold til traktatens artikel 85, stk. 1 (EFT C 1 af 3. 1. 1979, s. 2).

— Kommissionens meddelelse om vurdering i forhold til EF-traktatens artikel 85 af joint venture-selskaber oprettet i samarbejdsøjemed (EFT C 43 af 16. 2. 1993, s. 2). Heri opstilles principperne for vurderingen af joint ventures.

— Kommissionens meddelelse om afklaring af Kommissionens henstillinger om anvendelsen af konkurrencereglerne på nye transportinfrastrukturprojekter (EFT C 298 af 30. 9. 1997, s. 5).

— Kommissionens meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager (EFT C 207 af 18. 7. 1996, s. 4).

— Kommissionens meddelelse om interne procedureregler for behandling af anmodninger om aktindsigt i sager angående EF-traktatens artikel 85 og 86, EKSF-traktatens artikel 65 og 66 samt Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 (EFT C 23 af 23. 1. 1997, s. 3).

— Meddelelse om aftaler af ringe betydning, der ikke falder ind under EF-traktatens artikel 85, stk. 1 (»bagatelaftaler«) (EFT C 372 af 9. 12. 1997, s. 13).

— Kommissionens meddelelse om afgrænsning af det relevante marked i forbindelse med Fællesskabets konkurrenceret (EFT C 372 af 9. 12. 1997, s. 5).

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer har udgivet en samling (pr. 30. juni 1994) af disse tekster (ref. Vol. I: ISBN 92-826-6759-6, katalognr. CM-29-93-A01-DA-C). Teksterne findes desuden på GD IV's hjemmeside,

http://europa.eu.int/comm/dg04.

I medfør af EØS-aftalen gælder de også i hele Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

[1] Se også de tilsvarende meddelelser offentliggjort af EFTA-Tilsynsmyndigheden.

Tillæg III

LISTE OVER MEDLEMSSTATER OG EFTA-STATER, ADRESSE PÅ KOMMISSIONEN OG EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDEN, LISTE OVER KOMMISSIONENS PRESSE- OG INFORMATIONSKONTORER I EU OG I EFTA-STATERNE SAMT ADRESSER PÅ DE KOMPETENTE MYNDIGHEDER I EFTA-STATERNE

På tidspunktet for udarbejdelsen af dette bilag har EU følgende medlemsstater: Belgien, Danmark, Finland, Frankrig, Tyskland, Grækenland, Irland, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Østrig, Portugal, Spanien, Sverige og Det Forenede Kongerige.

På tidspunktet for udarbejdelsen af dette bilag var følgende EFTA-stater kontraherende medlemmer af EØS-aftalen: Island, Liechtenstein og Norge.

Europa-Kommissionens Generaldirektorat for Konkurrence har følgende adresse:

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
Generaldirektoratet for Konkurrence
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel
Tlf. (32-2) 299 11 11
http://europa.eu.int/comm/dg04

EFTA-Tilsynsmyndighedens konkurrencedirektorat har følgende adresse:

EFTA-Tilsynsmyndigheden
Konkurrence- og Statstilskudsdirektoratet
Rue de Trèves/Trierstraat 74
B-1040 Bruxelles/Brussel
Tlf. (32-2) 286 18 11
Fax (32-2) 286 18 00
http://www.efta.int

Kommissionen har følgende presse- og informationskontorer i medlemsstaterne:

BELGIEN

Commission Européenne/Europese Commissie
Bureau en Belgique/Bureau in België
Rue Archimède/Archimedesstraat 73
B-1040 Bruxelles/Brussel
Tlf. (32-2) 295 38 44
Fax (32-2) 295 01 66
http://europa.eu.int/comm/represent/be

DANMARK

Europa-Kommissionen
Repræsentation i Danmark
Østergade 61 (Højbrohus)
Postboks 144
DK-1004 København K
Tlf. (45) 33 14 41 40
Fax (45) 33 11 12 03
http://europa.eu.int/dk

TYSKLAND

Europäische Kommission
Vertretung in der Bundesrepublik Deutschland
Zitelmannstraße 22
D-53113 Bonn
Tlf. (49-228) 53 00 90
Fax (49-228) 530 09-50, 530 09-12

Europäische Kommission
Vertretung in der Bundesrepublik Deutschland
— Vertretung in Berlin
Kurfürstendamm 102
D-10711 Berlin 31
Tlf. (49-30) 896 09 30
Fax (49-30) 892 20 59

Europäische Kommission
Vertretung in der Bundesrepublik Deutschland
— Vertretung in München
Erhardtstraße 27
D-80331 München
Tlf. (49-89) 202 10 11
Fax (49-89) 202 10 15
http://www.eu-kommission.de

GRÆKENLAND

Evropaiki Epitropi
Antiprosopia stin Ellada
2 Vassilissis Sofias
GR-10674 Athina
Tlf. (30-1) 725 10 00
Fax (30-1) 724 46 20
http://www.forthnet.gr/ee

SPANIEN

Comisión Europea
Representación en España
Paseo de la Castellana, 46
E-28046 Madrid
Tlf. (34) 914 31 57 11
Fax (34) 914 32 17 64

Comisión Europea
Representación en Barcelona
Av. Diagonal, 407 bis, Planta 18
E-08008 Barcelona
Tlf. (34) 934 15 81 77
Fax (34) 934 15 63 11
http://www.euroinfo.cce.es

FRANKRIG

Commission Européenne
Répresentation en France
288, boulevard Saint-Germain
F-75007 Paris
Tlf. (33) 1 40 63 38 00
Fax (33) 1 45 56 94 17/18/19

Commission Européenne
Représentation à Marseille
2, rue Henri Barbusse (CMCI)
F-13241 Marseille, Cedex 01
Tlf. (33) 4 91 91 46 00
Fax (33) 4 91 90 98 07
http://europa.eu.int/france

IRLAND

European Commission
Representation in Ireland
Dawson street 18
Dublin 2
Ireland
Tlf. (353-1) 662 51 13
Fax (353-1) 662 51 18

ITALIEN

Commissione Europea
Rappresentanza in Italia
Via Poli 29
I-00187 Roma
Tlf. (39-6) 69 99 91
Fax (39-6) 679 16 58, 679 36 52

Commissione Europea
Ufficio di Milano
Corso Magenta 59
I-20123 Milano
Tlf. (39-2) 467 51 41
Fax (39-2) 480 12 535

LUXEMBOURG

Commission Européenne
Représentation au Luxembourg
Bâtiment Jean-Monnet
Rue Alcide de Gasperi
L-2920 Luxembourg
Tlf. (352) 43 01-34935
Fax (352) 43 01-34433

NEDERLANDENE

Europese Commissie
Bureau in Nederland
Korte Vijverberg 5
NL-2513 AB Den Haag
Nederland
Tlf. (31-70) 346 93 26
Fax (31-70) 364 66 19
http://www.dds.nl/plein/europa

ØSTRIG

Europäische Kommission
Vertretung in Österreich
Kärtner Ring 5-7
A-1010 Wien
Tlf. (43-1) 516 18
Fax (43-1) 513 42 25
http://www.europa.or.at

PORTUGAL

Commissão Europeia
Gabinete em Portugal
Centro Europeu Jean Monnet
Largo Jean Monnet, 1-10º
P-1250 Lisboa
Tlf. (351-1) 350 98 00
Fax (351-1) 350 98 01/02/03
http://euroinfo.ce.pt

FINLAND

Euroopan komissio/Europeiska kommissionen
Suomen edustusto/Representationen i Finland
Pohjoisesplanadi/Norra esplanaden 31
FIN-00100 Helsinki/Helsingfors
Tlf. (358-9) 622 65 44
Fax (358-9) 65 67 28 (presse og information)

SVERIGE

Europeiska Kommissionen
Representation i Sverige
Nybrogatan 11, Box 7323
S-10390 Stockholm
Tlf. (46-8) 562 444 11
Fax (46-8) 562 444 12
http://www.eukomm.se

DET FORENEDE KONGERIGE

European Commission
Representation in the United Kingdom
Jean Monnet House
8 Storey's Gate
London SW1 P3 AT
United Kingdom
Tlf. (44-171) 973 19 92
Fax (44-171) 973 19 00, 973 19 10

European Commission
Representation in Northern Ireland
9/15 Bedford Street (Windsor House)
Belfast BT2 7EG
United Kingdom
Tlf. (44-1232) 24 07 08
Fax (44-1232) 24 82 41

European Commission
Representation in Wales
4 Cathedral Road
Cardiff CF1 9SG
United Kingdom
Tlf. (44-1222) 37 16 31
Fax (44-1222) 39 54 89

European Commission
Representation in Scotland
9 Alva Street
Edinburgh EH2 4PH
United Kingdom
Tlf. (44-131) 225 20 58
Fax (44-131) 226 41 05
http://www.cec.org.uk

Kommissionen har følgende presse- og informationskontorer i EFTA-staterne:

NORGE

Europa-Kommissionens delegation i Norge
Haakon VII's Gate 10 (9. sal)
N-0161 Oslo
Tlf. (47-22) 83 35 83
Fax (47-22) 83 40 55

Formularer til anmeldelser og ansøgninger samt mere udførlige oplysninger om EU's konkurrenceregler kan også fås ved henvendelse til følgende kontorer:

ISLAND

Samkeppnisstofnun (Icelandic Competition Authority)
Laugavegi 118
Pósthólf 5120
IS-125 Reykjavík
Tlf. (354-5) 527 422
Fax (354-5) 627 442

LIECHTENSTEIN

Amt fur Volkswirtschaft (Office of National Economy)
Gerberweg 5
FL-9490 Vaduz
Tlf. (41-75) 236 68 73
Fax (41-75) 236 68 89

NORGE

Den Norske Konkurrencestyrelse
Boks 8132 Dep.
N-0033 Oslo
Tlf. (47-22) 40 09 00
Fax (47-22) 40 09 99

BILAG II

FORMULAR TR (B) [1]

Af denne formular med bilag sendes originaleksemplaret samt 17 kopier vedlagt dokumentation for repræsentationsfuldmagt.

Er der ikke afsat plads nok til Deres svar ud for de enkelte spørgsmål, bedes De benytte ekstra ark og herpå nøje angive, hvilket punkt i formularen. De refererer til.

TIL EUROPA-KOMMISSIONEN

Generaldirektoratet for Konkurrence
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel

Anmeldelse af en aftale, vedtagelse eller samordnet praksis efter artikel 14, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 1017/68 med henblik på at opnå en erklæring om, at forbuddet i artikel 2 ikke finder anvendelse på grund af en krisesituation som omhandlet i forordningens artikel 6 [2].

I. Oplysninger angående parterne

1. Navn og adresse på den, der indgiver anmeldelsen. Handler denne som repræsentant for andre, angives desuden navn og adresse på den virksomhed eller organisation, vedkommende repræsenterer, samt navn og adresse på dens indehaver(e), for juridiske personers vedkommende navn og adresse på de personer, der tegner dem juridisk.

   Der skal vedlægges dokumentation for repræsentantens fuldmagt.

   Indgives anmeldelsen af flere personer på vegne af flere virksomheder, skal oplysningerne gives for hver person og virksomhed.

2. Navn og adresse på de virksomheder, der er parter i aftalen, vedtagelsen eller den samordnede praksis, og navn og adresse på deres indehavere, for juridiske personers vedkommende navn og adresse på de personer, der tegner dem juridisk (hvis ikke allerede angivet under punkt I.1).

   Indgives anmeldelsen ikke på vegne af alle de virksomheder, der er part i aftalen bedes De angive, hvilke skridt der er taget til at underrette disse andre virksomheder om anmeldelsen.

   Oplysninger herom kræves ikke, når der er tale om standardaftaler (punkt II.2.b)

3. Er der i henhold til aftalen, vedtagelsen eller den samordnede praksis oprettet et firma eller fællesorgan, bedes De angivne navn og adresse på dette firma eller fællesorgan samt navn og adresse på de personer, der tegner det.

4. Har et firma eller fællesorgan fået overdraget ansvaret for gennemførelsen af aftalen, vedtagelsen eller den samordnede praksis, angives navn og adresse på dette firma eller fællesorgan samt navn og adresse på de personer, der tegner det.

   Der vedlægges en kopi af dets vedtægter.

5. Er der tale om en vedtagelse inden for en virksomhedssammenslutning, angives navn og adresse på sammenslutningen samt navn og adresse på de personer, der tegner den.

   Der vedlægges en kopi af dens vedtægter.

6. Har virksomhederne hjemsted eller hovedsæde uden for EØS, angives navn og adresse på en repræsentant eller afdeling etableret inden for EØS.

[1] Anmeldelser på Kommissionens formular TR (B) og på EFTA's formular TR (B) er lige gyldige. Enhver henvisning til EFTA-stater skal forstås som henvisning til de EFTA-stater, der er kontraherende parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS).

[2] Se også den EØS-tilpassede forordning (punkt 10 i bilag XIV til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, herefter benævnt »EØS-aftalen«).

II. **Oplysninger om indholdet af aftalen, vedtagelsen eller den samordnede praksis**

1. Vedrører aftalen, vedtagelsen eller den samordnede aftale transport

   — med jernbane

   — ad landevej

   — ad indre vandveje

   eller aktiviteter udøvet i tilknytning til transport?

2. Foreligger aftalen, vedtagelsen eller den samordnede praksis i skriftlig form, vedlægges en kopi af dens fulde tekst, jf. dog litra a) eller b):

   a) Er der kun tale om en rammeaftale eller -vedtagelse vedlægges desuden en kopi af den fulde tekst til de forskellige aftaler og gennemførelsesbestemmelser.

   b) Er der tale om en standardaftale, dvs. en aftale, som den anmeldende virksomhed regelmæssigt indgår med bestemte personer eller persongrupper, er det kun nødvendigt at vedlægge en kopi af standardaftalen.

3. Foreligger aftalen, vedtagelsen eller den samordnede praksis ikke eller kun delvis i skriftlig form, bedes De beskrive dens indhold her:

4. I alle tilfælde oplyses desuden følgende:

   a) datoen for aftalens, vedtagelsens eller den samordnede praksis' tilblivelse

   b) datoen for dens ikrafttrædelse og — hvis en sådan er fastsat — datoen for dens udløb

   c) indgående beskrivelse af den eller de transportydelser, som aftalen, vedtagelsen eller den samordnede praksis vedrører, eller ethvert andet indhold af den

   d) formålet med aftalen, vedtagelsen eller den samordnede praksis

   e) betingelser for optagelse, udtræden eller ophør

   f) eventuelle sanktioner mod deltagende virksomheder (konventionalbøder, eksklusion m.v.)

III. **Med hvilke midler søges formålet med aftalen, vedtagelsen eller den samordnede praksis virkeliggjort?**

1. Angiv, i hvilket omfang aftalen, vedtagelsen eller den samordnede praksis vedrører

   — overholdelse af bestemte fragtrater og transport- eller andre vilkår

   — begrænsning af eller kontrol med transportudbud, teknisk udvikling eller investeringer

   — fordeling af transportmarkederne

   — begrænsninger i adgangen til at indgå transportaftaler med tredjemand (eksklusivaftaler)

   — anvendelse af ulige vilkår for ydelser af samme art.

2. Drejer aftalen, vedtagelsen eller den samordnede praksis sig om transportydelser

   a) inden for kun én EU-stat eller EFTA-stat?

   b) mellem EU-stater?

   c) mellem EFTA-stater?

   d) mellem EU og en eller flere EFTA-stater?

   e) mellem en EU-stat eller en EFTA-stat og tredjelande?

   f) mellem tredjelande i transit gennem en eller flere EU-stater og/eller en eller flere EFTA-stater?

IV. **Hvordan opfylder aftalen, vedtagelsen eller den samordnede praksis de betingelser, der skal være opfyldt for at være fritaget fra forbuddet i artikel 2?**

Beskriv, hvordan

1. transportmarkedet er præget af forstyrrelser

2. aftalen, vedtagelsen eller den samordnede praksis er nødvendig for at mindske disse forstyrrelser

3. aftalen, vedtagelsen eller den samordnede praksis ikke udelukker konkurrencen for væsentlige dele af det pågældende transportmarked.

V. **Angiv, om De agter at fremlægge yderligere argumenter og på hvilke punkter**

Undertegnede erklærer, at oplysningerne ovenfor og i bilaget er korrekte. Undertegnede er bekendt med bestemmelserne i artikel 22, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 1017/68.

Sted og dato:

Underskrift: